

Projektové noviny

www.7zskolin.cz

Číslo 1

8.ročník (2011/2012)

září - listopad 2011

Samostatná příloha časopisu

Z obsahu:

Sportovní den
Logická olympiáda
Petřínská rozhledna a hvězdárna
Štěpánčiny pohádky
Televizní studio

Kinderiáda
Přespolní běh
Taktik
Šperky z přírodních materiálů
Pražský hrad

Těšíme se do školy

Velká škola, školička,
z té je tahle básnička.
Když dostanu jedničku,
potěším i babičku.
Těšíme se do školy,
máme rádi úkoly.
Pojedeme na výlet,
uvidíme celý svět.
Celý svět jsme viděli,
vracíme se do školy.
Urbanová, Tůmová, Hukalová, Slavičková, 4.B

Naše Sedmička

Sedmička je v Kolíně,
rádi do ní chodíme,
dostáváme jedničky,
a někdy i pětičky.
Učíme se rádi,
máme tu kamarády.
Interaktiv tabule,
to je luxus, jak by ne.
F. Pros, K. Doanová, M. Mašínová, J. Neprásek, 4.B

Sportovní den

Každý rok pořádá naše škola, 7. ZŠ Masarykova, sportovní den pro žáky 1. stupně. Letos se konal 20.9. 2011 a zúčastnili se ho žáci druhých až pátých tříd. Novinkou pro nás bylo, že jsme nezávodili na školním hřišti, ale na atletickém stadionu Mirka Tučka v Borkách. Mohli jsme si tak vyzkoušet nově vybudovanou dráhu, na které trénují a závodí atleti z Kolínského oddílu lehké atletiky. Na hladký průběh dohlížely paní učitelky.

Všichni jsme soutěžili ve sprintu, skoku do dálky, hodu kriketovým míčkem a vytrvalostním běhu. Menší děti skákaly do dálky z místa, větší s rozběhem. A také závěrečný vytrvalostní běh měl každý ročník jinak dlouhý. My, chlapi z pátých tříd, jsme běželi 1000 m. Mohli jsme si připadat jako velcí závodníci, protože do běhů jsme vyráželi na výstřel ze startovní pistole. Měl jsem velkou radost, protože jsem získal bronzovou medaili. S vytrvalostním během jsem byl spokojen a s hodem kriketovým míčkem také. Podle mých představ se mi nepovedl skok daleký a běh na padesát metrů.

Se svými výkony jsem byl docela spokojený. Mrzí mě jen skok daleký, protože vím, že umím skočit dál. Budu ho muset při tělocviku i venku na hřišti lépe natrénovat. *Michal Vlček, 5.A*

Sportovní den naší školy proběhl za podmračeného počasí, ale o to s větším úsměvem na tváři. Bavilo nás, že jsme sportovali na atletickém stadionu v nově opraveném areálu. Start vytrvalostního běhu probíhal jako na opravdovém atletickém závodě se startérem. Dráha na vytrvalostní běh měřila 1 ovál 400 m a my jsme běželi kolo a půl – 600 m. Všichni jsme doběhli jako správní sportovci. Naše třída dostala i bronzové medaile ve čtyřboji tříd, tedy chlapi. Děvčata byla na 11. místě, ale nevdá.

Nádherně mě to bavilo. *Tereza Chromá, 3.B* - Nejradši bych tam chodil každý den. *David Batelka, 3.B* - Líbilo se mi fandění spolužáků. *Lukáš Pošík, 3.B* - Líbilo se mi, že jsme chodili po skupinkách. *Eliška Pavlíková, 3.B* - Moc se mi líbilo, že jsme byli na atletické stadionu. *Patrik Ďatko, 3.B*

V úterý jsem byla se svou třídou na atletickém stadionu, kde se konal sportovní den. Počasí nám přálo. Teplo sice nebylo, ale hlavně že nepršelo. Soutěžili jsme jako jednotlivci i jako družstva. Každý soutěžil ve čtyřech disciplínách (skok daleký, hod míčkem, běh na 50 m a vytrvalostní běh). Moc se mi tento den líbil. Druhý den ve škole bylo slavnostní vyhlášení, na které jsem se velmi těšila. Získala jsem dvě zlaté medaile. Zlatou medaili za jednotlivce a druhou zlatou medaili jsem získala společnou se spolužáky z naší třídy 3.A, která se celkově umístila na 1. místě. *Seifertová Lucie, 3.A*

Na sportovní m dnu byly 4 disciplíny: skok daleký, běh na 50 m, hod míčkem a vytrvalostní běh. Nejvíce se mi líbil skok do dálky a běh na 50 m. Všichni jsme byli rozdělení podle tříd na družstvo chlapců a dívek. Žáci z druhých až třetích tříd měli svého staršího kamaráda - vodiče, který je doprovázel na různé disciplíny. Sportovní den proběhl na atletickém stadionu. Bylo zataženo, ale našťástí nám tam nepršelo. *Keltnerová Nikola, 3.A*

U školy jsme se měli sejít v 7,35 hodin, v úterý 20.zář. Poprvé se sportovní den konal na atletickém hřišti. Soutěžilo se ve čtyřech disciplínách - hod kriketovým míčkem, skok do dálky, běh na 50 m a

	družstvo	body
1.	3.A dívky	97
2.	4.B dívky	104
3.	3.B chlapi	105
4.	4.B chlapi	111
5.	2.C chlapi	112
6.	5.C chlapi	130
7.	5.B dívky	131
8.	3.A chlapi	147
9.	2.C dívky	164
10.	5.C dívky	164
11.	3.B dívky	176
12.	2.A chlapi	177
13.	4.A chlapi	177
14.	2.A dívky	185
15.	4.A dívky	210
16.	5.B chlapi	225
17.	5.A chlapi	231
18.	2.B chlapi	242
19.	5.A dívky	270
20.	2.B dívky	321

nakonec vytrvalostní běh – byl to atletický čtyřboj. Na 50 m se startoval opravdovou startovní pistolí. Mně nejvíce šla disciplína hod kriketovým míčkem, ale naopak mi vůbec nešel vytrvalostní běh a běh na 50 m. Já bych se chtěla zlepšit ve vytrvalostním běhu. Abych se zlepšila, budu trénovat každý den.
Zuzana Krásová, 5.A

Letošní sportovní den se konal na atletickém stadionu v Borkách. Byla jsem tam poprvé. Když jsme tam přišli, oběhli jsme jeden ovál a pak byla rozsvička. My, holky z 5.B, jsme šly na skok daleký, ale bylo před námi hodně kluků, proto jsme nejprve šly na hod míčkem. Potom na běh na 50 metrů. Ve svém rozběhu jsem doběhla jako první. Poslední disciplínou, která nám zbývala, byl vytrvalostní běh. Po něm jsme šli na oběd a domů. Nakonec, i přes nepřízeň počasí, jsme si ten den užili. A my, družstvo holek 5.B, jsme měly i svůj pokřik: „Černo-bílá, v ní je síla.“
Sára Koděrová

Včera jsme měli sportovní den, který nám přinesl spoustu úžasných zážitků. Přesto, že nám počasí moc nepřálo, vložili jsme do všech sportovních disciplín to nejlepší, co v nás je. Tato akce byla zahájena rozsvičkou, abychom se dostatečně rozešli a naše sportovní výkony byly co nejlepší. Po zahřátí jsme začali skokem do dálky a pokračovali během na 50 m, házením kriketového míčku a vytrvalostním během. Ač jsme si mysleli, že jsme řádně připraveni podávat plný výkon, řada z nás zjistila (dle výsledků), že to bylo spíše naopak. Nevím, jestli byli všichni se svým výsledkem spokojeni, ale já nikoli. Ano, byla to škoda. A tak slibuji vám všem a především sám sobě, že začnu na sobě pilně pracovat tak, abych o příštím sportovním dnu, na které se už moc těším, byl pokud možno rovnocenným soupeřem těm nejlepším nebo těsně za nimi.
Z.Maxa, 5.A

Nejvíce se mi povedl vytrvalostní běh, kde jsem skončila na čtvrtém místě. Celý sportovní den se mi líbil a nejvíce se mi líbilo, že jsme se mohli všichni zúčastnit.
Vanda Raková, 4.A Nejvíce se mi na sportovním dnu povedl sprint. Ale nepovedl se mi hod míčkem. Asi proto, že mi stále klouzal. Ze sprintu jsem měl velkou radost. Když jsme odcházeli, všechno mě bolelo, ale vůbec mi to nevadilo.
Vladimír Hlocký, 4.A

Mě se na sportovním dnu líbilo všechno, i když se mi hod míčkem nevydařil. Největší radost jsem měla z vytrvalostního běhu. Moji rodiče ze mě měli radost.
Barbora Sejkorová, 4.A Podařil se mi skok do dálky, ale moc jsem neuspěla v hodu míčkem. Na celém sportovním dnu se mi nejvíce líbilo všechno. Moje pocity ze sportovního dne jsou perfektní.
Michaela Jelínková, 4.A

Nejlepší čtyřbojaři – jednotlivci:

2.ročník: 1. - **David Jandus**, Klára Benešová, 2. – David Žiško, Helena Rothanzlová, 3. – Daniel Zborník, Viktorie Michlová

3.ročník: 1. David Batelka, **Lucie Seifertová**, 2. – Zdeněk Vítek, Nikola Kellnerová, 3. – Lukáš Pošík, Lucie Kopelentová

4.ročník: 1. – Filip Somberg, **Veronika Slavíčková**, 2. – Tomáš Merta, Kateřina Holubová, 3. – Jan Šamko, Vanda Raková

5.ročník: 1. – Filip Kotrč, Eliška Mocová, 2. – Lukáš Vacek, Denisa Jandusová, 3. – Michal Vlček, Nikola Suchá

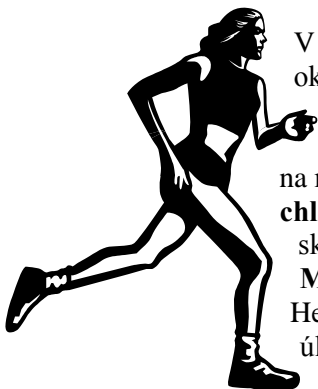
Kinderiáda

5.10.2011 se žáci 2. – 5. ročníku zúčastnili regionálního kola Kinderiády na Kladně. Obsadili krásné 3. místo v konkurenci 23 škol. Kromě toho dosáhli i několika medailových umístění v jednotlivcích. Jiří Kraus si ve skoku dalekém doskočil pro 1. místo výkonem 460cm. Skvělý výkon !!!! V běhu na 60 m ve své kategorii získal 1.místo Michal Exner / 10,10 s /, 2.místo Holubová Kateřina / 10,06 s / a Kraus Jiří / 9,56 s /, 3.místo Šlégrová Sára / 11,06 s /. Sára Šlégrová vybojovala ještě 2. místo ve skoku z místa výkonem 161cm a Michal Exner 3. místo v hodu plným míčem výkonem 680cm. V první desítce se ještě umístil Jakub Kopáček v hodu kriketovým míčkem /31,60m / na 7.místě a 8. místo obsadila Lucie Seifertová výkonem 24,60m. Za tento bojovný a kolektivní výkon zaslouží pochvalu celé družstvo ve složení: Šlégrová Sára, Radníková Barbora, Seifertová Lucie, Holubová Kateřina, Jandusová Denisa Jandus David, Exner Michal, Kopáček Jakub a Kraus Jiří.

Ještě jednou gratulujeme a přejeme další sportovní úspěchy. *Mgr. Marie Veverková, vedoucí družstva*

Přespolní běh

V pondělí 10. října zahájil starosta města Kolína výstřelem ze startovní pistole okresní kolo v přespolním běhu základních a středních škol. I přes nepřízeň počasí se tu sešlo 509 závodníků tří věkových kategorií. Z naší školy si nejlépe vedla nejmladší kategorie - družstva 4.- 5. tříd - která se umístila na medailových pozicích. **Družstvo dívek obsadilo 3.místo a družstvo chlapců 2.místo.** Ze starších se umístilo nejlépe družstvo dívek 6.-7.tříd, které skončilo na 4. místě. V jednotlivcích si vybojovala zlatou medaili **Eliška Mocová** (kat. 4.-5. třídy), stříbrnou Doudová Kateřina (kat. 6.-7.tř.) a bronz Hejduk Michal (kat. 4. - 5.tř.). Pochvala patří i pořadatelské třídě 8.A, která svou úlohu splnila na výbornou.

Exkurze na Petřín

V pondělí 3.10. jsme jeli do Prahy na Petřín. Ráno místo mikrobusu přijel autobus a paní učitelka řekla: „Děti zůstaňte tady.“ a šla říct panu řidiči, že jsme si objednali mikrobus a pan řidič řekl: „ Za chvíli přijede.“ Mikrobus přijel a my jsme do něj nastoupili a těšili na Prahu. Mikrobus nás dovezl až na Petřín. Nejprve jsme šli do hvězdárny. Tam nás dovedli do promítacího sálu a pán nám řekl: „Pustím vám film o vesmíru a pak vám odpovím na otázky. Potom půjdeme do kopule a uvidíte dalekohledem Slunce.“ Potom jsme navštívili zrcadlové bludiště a tam byla veliká legrace. Tam jsem byla jednou malá, podruhé hubená, ale taky dlouhá a my jsme si s Marky povídali a Marky řekla: „My máme ale dlouhý prsty jak tejdén.“ Když jsme se vymotali, tak jsme šli na Petřínskou rozhlednu. Petřínská rozhledna má 299 schodů a je 60 m vysoká. Má dvě schodiště. Říká se jí Pražská Eiffelovka, protože se opičí po Francii. Pak jsme spěchali do mikrobusu. Zpět do Kolína jsem si četla a poslouchala MP3 přehrávač. Vše se mi líbilo stejně, ale hvězdárna byla nejzajímavější. *Adéla Bukačová 5.A.*

V pondělí 3. října jela naše třída mikrobusem na výlet do Prahy na Petřín. Od školy jsme vyrazili v 8 hodin. V 10 hodin jsme dorazili do Prahy a o hodinu později jsme byli na Petříně. Nejprve jsme šli do hvězdárny. V hvězdárně nám pan průvodce promítal o Slunci. Mohli jsme si tam koupit suvenýry. Já jsem si tam koupil kámen citrís. Šli jsme do zrcadlového bludiště. Z bludiště jsme šli k rozhledně. Pod rozhlednou nám paní učitelka řekla: „Kdo chce, může počítat schody.“ Já jsem napočítal 299 schodů a jedno mezipatro. Z rozhledny byl krásný výhled na Pražský hrad a na Karlův most. Ve 2 hodiny odpoledne jsme odjížděli z Prahy. A v půl čtvrté jsme dorazili ke škole. Nejvíce se mi líbilo v bludišti a v hvězdárně. *Vojta, 5.A* Je pondělí ráno a my s radostí čekáme na slibovaný výlet. Autobus přijel ke škole okolo 7:45 hod. Nastoupili jsme a vyrazili. Byl krásný slunečný den a naše radost byla obrovská. Dorazili jsme po nějaké době do Prahy na Strahov a odtud jsme kráčeli pěšky. Procházka byla úžasná

a očekávání velké. Naše první kroky vedly do hvězdárny, kde jsme se dozvěděli mnoho zajímavého. Sledování Slunce nás opravdu velice nadchlo a určitě to není naposledy, co jsem hvězdárnu navštívil. Po té jsme zavítali do bludiště, kde byla veliká zábava. Rozhledna, která nás nadchla svou výškou, byla nakonec velikou překážkou při našem výstupu na vrchol. Ovšem rozhled, který se nám naskytl, za tu námahu stál. Plní dojmů jsme došli k autobusu, který nás odvezl do Kolína. Zážitky z výletu byly nezměrné a rozhodně budu rád, když se tam znovu podívám. *Zdeněk Maxa, 5.A*

Dne 3. 10. jsme jeli s třídami 5.A a 5.C do Prahy. Naše třída a 5.C cestovala vlakem, 5.A jela autobusem. Poté co jsme vystoupili, nasvačili jsme se a vyrazili za naším cílem. Cestou do hvězdárny jsme viděli Národní muzeum, sochu svatého Václava a Národní divadlo. Jako první jsme navštívili rozhlednu Petřín, která je známá jako místo zamilovaných. Nahoru nás vyvezla lanovka, protože cesta nahoru byla příkrá. Potom jsme vylezli na rozhlednu. Výhled na stověžatou Prahu byl opravdu moc hezký. V hvězdárně jsme zjistily moc zajímavých věcí. Například, jak vznikl vesmír a souhvězdí, povídali nám o zemské přitažlivosti a o planetách a jejich povrchu. Také nám promítali asi půlhodinový zajímavý film o vesmíru. Potom jsme vyšli na cestu k nádraží.

Zajímavosti:

- Za 7 miliard let se Slunce nafoukne a vybuchne.
- Hvězdy se nedají spočítat.
- Slunce každým rokem vydává více energie, tak že tady bude za 2 miliardy let větší teplo. *Autoři článku: 5.B, redaktorky: Eliška Mocová, Zuzana Dostalová*

Logická olympiáda

Základní kolo se konalo online ve škole. Bylo postupovým kolem do krajského kola, odkud nejlepších 200 řešitelů z celé ČR postupuje do finále do Senátu ČR.

Letos poprvé nebude mít naše škola svého zástupce ve finále v Praze. Nikomu se totiž nepodařilo postoupit ani do krajského kola, kam postupovalo 50 nejlepších řešitelů z kol základních.

Nejbližše postupu byl nejlepší z naší školy **Martin Shkoda z 5.C**. V kraji byl svým výsledkem na **55.místě** (v republice 334.). Na postup to ale nestačilo.

Dalšími v pořadí z naší školy byli 2.Lukáš Mareš (152. – 168.místo), 3. – 5.Patrik Beneš, Aleš Moc a Adéla Svobodová (207. – 220.místo), 6.Adam Beneš (239. – 256.místo), 7.Filip Kotrč (265. – 281.místo), 8. – 9.Denisa Jandusová a Jan Vobořil (282. – 298.místo), 10. – 12.Lenka

Lísková, Markéta Machová a Vilém Pospíšil (299. – 324.místo) z 1472 řešitelů v našem kraji. Celkově se do soutěže zapojilo 7 690 řešitelů v kategorii A – žáci 1.stupně základní školy.

Taktik

Je matematická soutěž, která probíhá celá školní rok. Má čtyři kola a soutěžit může každý sám, nebo skupiny dětí. Více než soutěž je tato akce zaměřena na procvičování logického úsudku a zdokonalování sebe sama. Na naší škole děti příliš o zdokonalování asi neusilují – do soutěže se přihlásilo pouze 6 dětí. Je to škoda. Vždyť v předloňském školním roce se účastnilo dětí více než 200 a naše škola kromě odměn pro všechny řešitele získala krásné 68. místo mezi všemi školami v Čechách a na Slovensku. Že by u nás o matematiku nebyl zájem? Zatím to tak vypadá. Ale ještě máte možnost se zapojit. Příklady prvního kola se právě rozesílají a ještě stihnete je vyřešit a odeslat. Termín uzávěrky je 17.11.2011. Zájemci si více informací mohou přečíst na <http://www.seminar-taktik.cz> nebo se zeptat svých třídních učitelů.

Pohádky od Štěpánky Barešové ze 3.A

Prasátko a kohoutek

Bylo jedno prasátko, které se jmenovalo Honza. To prasátko bydlelo v hezkém chlívku. Jednoho hezkého podzimního dne prasátko napadlo, že by mohlo navštívit svého kamaráda kohoutka. Tak se vydalo na cestu. Když přišlo ke kohoutkovi, byl kohoutek moc rád. Protože se dlouho neviděli, měli si co povědět. A tak si povídali a kohoutek pozval prasátko na oběd. Když se naobědvali, šli na procházku do lesa. V lese byl zajíc, který se divil, co dělají taková zvířátka v lese. Vysvětlil jim, co by se mohlo stát a oni se vrátili domů. Cestou potkali veverku a ježka. Veverka zrovna ukládala oříšky na zimu a tak jí pomohli. Potom potkali ježka a tomu pomohli s ovocem na zimu. Když to všechno udělali, pozval je kohoutek na teplý čaj a byl rád, že všechno dobře dopadlo.

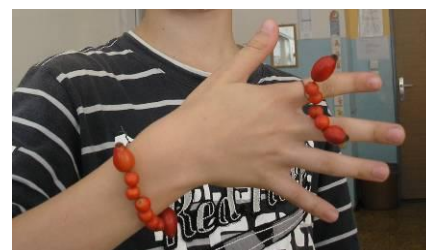
O Pepíkovi

Byla jedna vesnice jménem Syslov. V té vesničce bydlí babička a dědeček, kteří mají vnuka Pepíka. Pepík je hezký kluk, ale smutný, protože jeho maminka je v nemocnici. Ale na druhou stranu byl rád, protože až se jeho maminka vrátí domů, bude mít v rukou sestřičku nebo bratříčka. Pepík bydlel v Praze a chodil do 3. třídy. Jóó. Zítra už budou prázdniny. Pojede za babičkou do Syslova. Na to se moc těší. A šel spát. Když se vyspal, šel se umýt a maminka mu šla zabalit věci. A jeli. Když přijeli k babičce a dědovi do Syslova, byl moc rád. Ahoj babi a dědo. Hurá, konečně jsem zase u vás. Pojedeme na kolech? Prosím. Tak jo, pojedeme? Super. Táta vyndal Pepíkovo kolo a děda si šel pro to své. Kam vyrazíme? Pojedeme k tetě Káje. Tak dobře. A jeli. K tetě jeli přes náves. Teta uvařila Pepíkovi čaj a dědovi kávu. Když si Papík čaj vypil, šel si hrát s pejskem Asoupkem. A za chvíli děda volá: „Pepíku, pojedeme domů.“

„Tak ahoj, Asoupku.“, povídá smutně Pepík a jeli. Doma jim babička po návratu uvařila k večeři polívku s rohlíkem. Už měli hlad. Po večeři se umyli a šli spát. Pepíkovi se zdálo o výletě na kole a o tom, že příště pojedou na výlet i s babičkou. To byl krásný den.

Návrhy šperků z hodin Člověk a svět práce v 5.B

Exkurze do Prahy

Dne 31. října jsme byli se třídou v České televizi a na Pražském hradě. V České televizi jsme se podívali do zákulisí. Viděli jsme maskérnu a patlantýdu. Viděli jsme, jak se točí Kouzelná školka, kde se všichni fotografovali s Františkem. Vzali nás na natáčení reklamy k pořadu Sama doma. Na Pražském hradě jsme s průvodkyní navštívili chrám sv. Víta, Daliborku a Zlatou uličku. Co se nám nejvíce líbilo? V televizi určitě natáčení pořadů. Překvapila nás velikost budov a délka chodeb - okolo 35 kilometrů. Na Pražském hradě nám průvodkyně vyprávěla několik pověstí. Nejvíce nás zaujala pověst o korunovačních klenotech, o dveřích se sedmi klíči nebo o Janu Nepomuckém, jehož socha se pozná podle toho, že má kolem hlavy vždycky pět hvězdiček jako slovo mlčet. On totiž nevyzradil tajemství a byl umučen. Překvapilo nás, že se chrám sv. Víta stavěl téměř tisíc let a výška jižní věže je 95 metrů. *Napsali žáci IV.A - V. Hlocký, L. Červinková, M. Jelínková, A. Koišová, V. Raková, B. Sejkorová*

Co je to Halloween?

Tento svátek má kořeny v **prastaré tradici dávných Keltů**, kteří se loučili s létem a slavili příchod nového roku. Noc mezi posledním říjnem a prvním listopadem nesla název **Samhain** podle keltského boha Samhaina. Oslavy Halloweenu pocházejí z období 5. století, kdy jej slavili Keltové ve Skotsku a Irsku jako konec léta a příchod zimy. V noci Samhain probíhaly bujaré oslavy, všude hořely obrovské ohně, lidé si na sebe navlékali masky a převleky, aby se chránili proti zlým duchům. Ohně měly duším zemřelých svítit na cestu do světa. Keltové pojímali Halloween zvesela, netruchlili. Věřili, že smrt je běžnou přirozenou součástí života.

Svátek slavily hlavně děti, které se v tento večer vydávaly v maskách a převlecích strašidel a duchů po domech příbuzných a známých, které strašily, a za to od nich získávaly sladkosti a ovoce. **Vydlabaná dýně**, která je s tímto svátkem neodlučně spojovaná, má svůj vlastní příběh: Podle staré legendy žil Hrozný Jack, který se vyznačoval takovou krutostí a zlou povahou, že ho nechťeli vzít ani v pekle. Proto od těch dob musí chodit s vydlabanou tykví a hledat společníka. Svítícím vydlabaným dýním se také říkalo Jackovy lucerny.

U nás má daleko hlubší význam svátek Všech svatých nebo „**Dušičky**“ – **památka zesnulých**. Jsou svátkem poklidným, kdy vzpomínáme na ty, kteří už s námi nejsou a se kterými jsme prožili část života. Dušičky oslavují pokoru, skromnost, upomínku na smrt jako životní zkušenost, a vracejí se k těm, které jsme měli rádi a kteří odešli z tohoto světa.

Projekt ve 3.B – příběhy na daná slova

Na hradě Ohrádce žili se svou matkou dva kamarádi kostlivci. Jeden se jmenoval Kůstka a druhý Kost'ák. Jednou na Halloween se Kůstka a Kost'ák rozhodli, že půjdou koledovat. Než odešli, tak je napadlo, aby si vydlabali dýni. To proto, aby se ve tmě nebáli. Hned, jak ji vydlabali, rozloučili se s matkou a odešli. Trochu se obávali, aby se jich děti nebáli. Nikdo se jich však nebál, protože si všichni mysleli, že mají kostýmy. Když se vrátili na hrad a ukázali svou nadílku, byla na ně matka velmi pyšná. *Ondřej Vorlíček, 3.B*

Pozdě večer kdosi zaťukal na dveře našeho domu. Matka šla otevřít a uviděla koledníky. Byli převlečení do všelijakých kostýmů. Někteří byli za kočky, dýně, duchy a čarodějnice. Dokonce tam byl i jeden kostlivec. Já jsem se také převlékla a šla koledovat. Potom jsme si postavili ohrádku a jeden můj kamarád, který byl převlečený za vlkodlaka, navrhl, že si postavíme strašidelný hrad. Všichni jsme souhlasili, a tak jsme ho postavili. Byl to největší a nejkrásnější hrad z naší ulice. *Natálie Akolová, 3.B*

Dva kostlivci převlečení do masek šli na Hallowenskou párty. Tam se skamarádili s dalšími kostlivci. Párty se konala na starém hradě, kde byla velká tma. Jeden zakopl a všichni se lekli. Pak šli do ohrady, kde byli strašidelné koně. Kone začali řehat. Oni však nevěděli proč. Párty skončila, všichni si vybrali koně a pak odletěli. *Viktorie Neradová, 3.B*

Šli jsme s mamkou a kamarády okolo ohrádky a našli hrad. Celý hrad jsme prošli a najednou nás přepadli kostlivci, kteří nás zajali. Mamka se nás snažila zachránit, ale bylo jich mnoho. Odvedli nás ke královně. Ta nás nechala střežit. Magický hrad byl nedobytný a navíc byl plný kostlivců. Utéct se nedalo, ale najednou v noci kostlivci usnuli na stráži, ale hallowenská monstra nás přistihla. Další příležitost k útěku jsme měli ráno. Dostali jsme se ven a všechno šťastně dopadlo. *Matyáš Merta, 3.B*

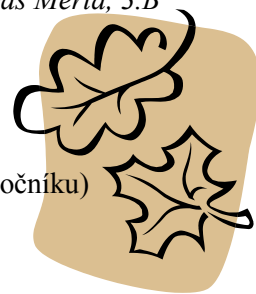
Co nás ještě čeká v listopadu?

7.11. – sběr papíru

9.11. – ukázková hodina v 1.ročníku a školním klubu

od 28.11. – testování čtenářské gramotnosti a angličtiny online – Eskalátor (od 4. do 9.ročníku)

30.11. – Den otevřených dveří, ukázková hodina v 1.ročníku a školním klubu

Staň se i ty redaktorem našeho časopisu

Máš rád náš školní časopis? Staň se i ty tím, kdo se zaslouží o jeho vydání. Časopis vznikne jen tehdy, pokud my žáci napíšeme články, básničky, příspěvky – prostě něco, co zajímá nás a naše kamarády. Nebo to, co se nám povedlo v hodinách při vyučování a projektech. V časopise to potom otiskneme a číst můžeme všichni.

Své příspěvky pošli mailem svému třídnímu učiteli a on už zařídí vše potřebné.

S konečnou grafickou úpravou časopisu bude pomáhat třída 5.B. Finální podobu, složení a distribuci časopisu zajišťuje 5.A.

Pomoz nám i ty.

Redakční rada: žáci 3.A, 3.B, 4.A, 4.B, 5.A, 5.B – autoři jsou podepsáni pod jednotlivými příspěvky,